

A LAP ELŐFIZETÉSI ÁRA:

Egy évre	6 frt — kr
Fél évre	3 " — "
Negyed évre	1 " 50 "
Egyes szám ára	6 "
Külföldre egy évre	8 " — "

Ezen lap megjelenik
hetenkint kétszer:
vasárnap és csütörtökön.

SZEKELYFÖLD.

Politikai, közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi hirlap.

Hirdetések közlési díja:
minden egy hasábos garmond-
sorért vagy annak térfogatáért
4 kr., s minden egyszeri közlés
után 30 kr. bélyegdíj fizetendő.
Nagy és többször közlendő
hirdetményt a kiadónalval ár-
kedvezményben részesít.

A „Nyitlér” rovatban
közleendő cikkek soronkin
10 kr. díjért közöltenek.

SZERKESZTŐSÉG:

KÉZDI-VÁSÁRHELYT:

Szabó Albert könyvnyomdájában.

CSIK-SZEREDÁBAN:

Sprencz György szerkesztő lakásán.

A lap tartalmát illető közlemények a szerkesztőségekben, az előfizetések, hirdetmények, nyitléri cikkek, stb. a kiadóhivatalban fogadtatnak el.

KIADÓ-HIVATAL:

KÉZDI-VÁSÁRHELYT:

Szabó Albert könyvnyomdájában.

Az ipariskolai intézmény.

K.-Vásárhely, 1886. jun. 8.

Ma a rohamosan haladó kor idejét
éljük; összes tevékenységünkre van szük-
ségünk, hogy csak lépést is tudjunk
tartani.

Haladás a jelszó mindenütt és így az
ipar terén is. Mert megdönthetetlen igaz-
ságnak marad: „A ki nem halad,
az elmarad”.

Ha hazánk iparát a külföld iparával
összehasonlítjuk, ha a hazai iparnak és
iparosnak (tisztelet a kivételeknek) el-
maradottságát tekintjük, bizony fájda-
lommal kell belátnunk, hogy hazai ipa-
rosaink nyomasztó helyzetének, iparunk
pangásának lehetnek ugyan tőlünk nem
függő okai is, de mindenesetre vissza-
vezethetők azok magára az iparosra és
különösen saját ügye iránti nagymérvű
közönyösségére.

A mult elég gazdag példákban, hogy
a magyar iparos okuljon és felébredjen
már egyszer közönyösségéből és saját
ügyeiért, az ipar ügyeiért lelkesülve,
munkához lásson.

De vizsgáljuk csak tovább a dolgot,
hogy miért van szüksége az iparos tanu-
lónak a egyáltalában minden egyes
iparosnak a tanulásra, a folytonos ön-
képzésre.

Egynemelyike iparosainknak nem
akar haladni az idővel, de azért tele pa-
naszolja a világot, hogy a magyar ipar
pang, a magyar iparos nem boldogul, a

közönség nem pártolja kellőleg, sok tár-
gyat még most is Ausztriából szerez meg
inkább, mintsem a hazai iparosok által
készíttetné.

Ebben bizony van valami. S talán, te-
kintve a helyi viszonyokat, nincs is reá-
kilitás, hogy az idegen ipar ellen ha-
mar más védő eszközt találhassunk és
használhassunk, mint a melyet az ön-
segítség nyújt. Segíts magadon — tartja
a közmondás — és akkor Isten is meg-
segít. Az önsegítségnek pedig legelső és
legjobb eszköze: a tanulás, a folytonos
önképzés.

Ennek következtében, ha valaki kitü-
zött célját elérni ohajtja, fel kell hasz-
nálnia mindazon eszközöket, melyek cél-
jának elérésében segítségére lehetnek.

Ilyen egyik hathatós eszköz pedig az
ipariskolai intézmény.

Hogy az ipariskolai intézménnyel
minő cél tüzetett ki hazánk nagy férfiai
áltrl, azt úgy hiszem, most már felesle-
ges bizonyítani. Ennek szükségességér-
ől és céljáról minden józanon gondol-
kozó iparosa e hazának meggyőződ-
hetett.

Hisz, ha semmi más alkalom nem ki-
nálokzott volna is arra, hogy az ipar-
iskolai intézmény nagy horderejéről
meggyőződjenek, már az évi nyilvános
záróvizsgálatok is elegendők arra, hogy
ez intézmény szükségességében és életre-
valóságában már többé senki se kétel-
kedjék. Örömmel győződhetett meg min-

den iparosa Kézdi-Vásárhely városának
arról, hogy ipariskolájában az 1885 — 6-
dik iskolai évet bezáró nyilvános vizs-
gálat június 6-án minő érdeklődéssel és
eredménnyel folyt le.

A kézdivásárhelyi alsófoku ipariskola
alig, hogy hároméves multtal bir, már is
oly szilárd gyökeret vert, hogy további
fejlődése csakis a felsőbb körök indolen-
ciáján akadhat meg. Igen, mert ha a
kulturálisminiszterium jövőre is oly szük
marku lesz a haza jövő adózó polgárai-
nak kiképzését célzó eme intézmény
segélyezésében, mint a folyó évben volt,
akkor annak — a jelenlegi viszonyok
között — fennállhatása is kérdésessé
válhatik. Nem vagyunk e kérdésben
pessimisták, hanem miután ismerjük e
dolog minden oldalát, ennyit elmondani
kötelességünk volt.

A jeleztük napon tartott vizsgálatok
sikeréért mindenesetre a fáradhatatlan
és szorgalmas tanári kart illeti meg első
sorban az elismerés.

Nemkülönben elismeréssel kell adóz-
nunk az iskola felügyelő bizottságának
is ama buzgalmaért, melylyel ezen inté-
zet fejlesztésében és erősítésében közre-
működött.

Az idén volt a tanulók munkakiállí-
tása először rendezve. Igazán jól esett
látnunk, hogy a különböző iparágakban
minő szép haladást tettek a tanulók.

A míg egyfelől e szép haladásért a
tanulókat általánosan megdicsérjük mi

is, addig másfelől nem mulasztathatjuk el
szintén elismerésünket fejezni ki azon
tanítómestereknek is, kik fel tudtak
emelkedni oda, hogy tanulóiknak a
munkakiállításban való részvétét meg-
engedték.

Midőn e feletti örömünknek ismételt
kifejezést adunk, egyszersmind hirlapírói
rosszálásunkat mondjuk mindazon tanító-
mestereknek, kik tanulóiknak a kiállítá-
son való részvétet minden ok nélkül
megtagadták. Reméljük, hogy az ilyen-
féle eljárásoknak jövőre el lesz vágva
utja.

Szőcs József polgárm., felügyelőbizott-
sági elnök zárbeszédével, a tanulók tanu-
lásbeli előmenetelének és a megjutalma-
zottak neveinek felolvasásával a vizsgá-
lat a nagy közönség lelkes éljenzésével
fél 7 órakor d. u. véget ért.

Referens.

Országgyűlés. A képviselőház a mult pén-
teki ülésen részleteiben is letárgyalta a te-
lekkönyvi betétekről szóló törvényjavasla-
tot. Számos módosítvány került a ház elé,
melyek közül több el is fogadtatott. Heves
szóváltás folyt le ezen ülésen Horváth
Gyula, a kormánypárt tagja, és a pénzügy-
miniszter között. Horváth Gyula a 24 ik
§-nál, mely a telekkönyvi betétek szerkesz-
tésének sorrendjéről szól, élesen támadta
meg a szakaszban foglalt intézkedést külö-
nösen az erdélyi viszonyok szempontjából.
Reflektálván a pénzügyminiszter szerdai be-
szédére, azt mondta, hogy a pénzügyminis-
ter egyáltalán nem bir helyes felvilágosítá-
sokkal s nyilatkozata valóságos ironia a

A „Szekelyföld” tárczája.

Az én álmom,

vagy:

Háromszék és Kézdi-Vásárhely
200 év mulva.

Írta: Dobay János.

XI.

Légnymású vasutak. — Kézdi-Vásárhely tan-
intézet. — A nők a 21-ik században.

Léghajónk szélteben-hosszában bekalan-
dozta az egész várost, mialatt utitársam a
nevezetesebb középületekről beszélt érdekes
dolgokat.

— Az ott a muzeum; amaz meg a köz-
raktár; ama díszes épületesoport mézes-
pogácsa-gyár; ott meg az a nagyszerű épü-
let a légnymású tubavasut indulóháza.

— Tubavasut?! — kiálték fel érdeklődés-
sel — azt nagyon szeretném látni.

— Talán hagyjuk holnapra. Majd teszünk
egy kis rövid kirándulást Budapestre vagy
Párisba, vagy ha úgy tetszik, Pekingbe. Ha-
nem addig is elmondok annyit e csodálatos
találmányról, a mennyit tudok.

Nagy érdeklődéssel vártam a magyaráza-
tot s ő folytatá:

— Már ezelőtt 2 száz évvel ismerték a lé-
gnymás hajtóképességét s alkalmazták is

postáknál levélsekre nyelnyek szállítására; azon-
ban nagyobb, sőt — mondhatni — óriási
fontosságot csak a 21-ik század elején nyert,
midőn egy nagy szű franczia mérnök a lég-
nyomás erejét villamossággal párosítva,
meggyőzte a világot, hogy azt vasuti moz-
donyok hajtására is lehet alkalmazni. Az
első kísérletek bebizonyították, hogy a gőz-
zel és villamossággal hajtott mozdonyok va-
lóságos csigamódra haladnak a villamos lég-
nyomású vasutakkal szemben. Nosza meg-
indult a mozgalom. A világ nem beszélt
egyébről, mint tubavasutról, s a részvény-
társaságok úgy álltak elő, mint a gomba. Azok
a bankárok, kik milliókat meg milliókat bir-
tak gőzerejű vasuti részvényekben, hirtelen
koldusokká lettek. Akkor a krachot nem látott
a világ! Ha abban az időben valamelyik
utezasarkon alamizsnát kért egy koldus,
mérget lehetett rá venni, hogy az egykor
milliomos vasuti részvényes volt; a keres-
kedésekben kilószámra vették a vasuti rész-
vényeket, csupán annyit értek, mint a papí-
ros ér. Megtörtént nem egyszer az a külö-
nös eset, hogy a 2 kr áru borsot egy ezer
frtos vasuti részvénybe csomagolva adták ki
a boltból. Nem telt bele 30 év és a világ
minden irányban be volt hálózva tuba-
vasutakkal. Hegyek tetején, tenger alatt, fenn
a légben s lent a föld alatt ellenállhatatlan
ul tört utat magának a nagy találmány.

Háromszék, melynek egy félszázad kellett,
hogy egykor a gőzerejű épített kis vasutat
felállítsa, egy pár év alatt már elkészült a
tubavasutal, mely aztán mindent megadott
nekünk, a mink hiányzott. Mi 21-ik század-
beli emberek alig tudjuk elképzelni, hogy
lehetett idő, hogy innen Budapestre 20—30
órát kelljen utazni, mikor mi ugyanazon utat
tubán vagy léghajón 2—4 óra alatt teszünk
meg, sőt képesek vagyunk, ha a szükség úgy
kívánja, 1—2 óra alatt is megtenni.

— Nagyon lekötelezne, uram, — szólék
közbe — ha némi felvilágosítást adna a tuba-
vasut szerkezetéről.

— Öszintén megvallva, magam sem ismer-
em a találmány elméletét; azonban annyit
tudok, hogy villamosság és légnymás
adják meg azon óriási sebességet, mely-
hez képest a gőzerejű vasutak sebessége
alig jöhet tekintetbe. — Tudok arra ese-
tet, hogy egy szenvedélyes magyar utazó
Budapestten reggelizett, Pekingben ebé-
delt és Rio de Janeirában vacsorált s
reggel Izland partjairól nézte a nap feljöve-
telét. Egy különöz angol abban fogadott,
hogy ő megállítja, miként a szentirásbeli
Jozsue, a napot, vagyis rá nézve álló 24
óráig mindig dél lesz, azaz a nap 24 óráig
mindig az égboltzat ugyanazon pontjáról
fog rá sütni. A mi angolunk tudta, hogy a
napot nem kell megállítania, mert az amugy

is áll és a föld fordul meg 24 óra alatt saját
tengelye körül s okozza azt, hogy a napot
mindig más ponton látjuk óránként az égen;
hanem ő úgy gondolkodott, hogy ha ő kelet-
ről nyugatra megindul s óránként 225 mér-
földet képes haladni, minthogy ezen sebes-
ség egyenlő azon uttal, melyet a föld felülete
a tengelye körüli forgás által óránként meg-
tesz, neki a napot mindig ugyanazon ponton
kell látnia; szóval rá nézve mindig dél lesz.
Kibérelt tehát egy tubavasuti külön vona-
tot, megindult keletről nyugoti irányban és
csakugyan sikerült neki óránként 225 mér-
földet haladni s így déli napfényt mellett ke-
rülte meg a földet, s fogadását megnyerte.

Álmétkodva hallgatam é csodás dolgokat
s félő tisztelettel szemlélttem a közvetlen
alattunk elterülő vasuti indulóházat.

— De hol vannak a sinek — kérdém tár-
samtól — s hol járnak a mozdonyok? Hisz
én itt semmit sem látok, a mi a vasutara em-
lékeztetne.

— Hjah, kérem, az nem is látható, mert a
föld alatt van. Oda van lesüllyesztve az óriás
vascső, melyben a mozdonyok járnak.

— Vascső?! Nem értem önt.

— No igen. A légnymású vasut nem
egyéb, mint roppant nagyságú vascső, mely-
nek üregében légnymás és villamosság által
hajtának tova örült sebességgel a mozdonyok.
A föld gyomra elég tágas ezen ércz-

helyzet valóságával szemben. Szapáry Gyula gróf pénzügyminiszter erre adott válaszában azzal valóta Horváthot, hogy az, a mit felemlített, csak rosszakarattal olvasható ki a javaslatból. A miniszter beszéde után Horváth Gyula személyes kérdésben szólalt fel, s igen ingerült hangon kijelentette, hogy csakis a magyar parlament tekintélye s a magyar kormány iránt való tisztelete tartja vissza attól, hogy a miniszter kijelentésének megtorlására a parlament helyét és idejét igénybe vegye; ezért tartózkodik a választól. Ez a jelenet nagy feltűnést keltett a házban. A részletes tárgyalás további folyamán különösen a miniszternek adandó meghatalmazásokról szóló 75-ik §-nál volt nagyobb vita. E szakasznál a ház több módosítványt fogadott el. Három új szakaszt is fogadott el a ház.

Levelezés.

Papolcz, 1886. május 31.

Tek. szerkesztő ur!

Községi iskoláinkban a zárvízgák tisztelő Finta István pávai ev. ref. lelkész ur mint iskolalátogató jelenlétében szépszámu közönség előtt május 29-én folytak le. Az elért eredmény úgy a tanító urakat, mint a tanuló gyermekeket illetőleg — az iskolalátogató ur szavait idézve — „dicséretes és mindenben kielégítő“. Különösen az összhangzatos énekekben való jártassága a gyermekeknek valóban meglepő volt. A zárvízgák — tekintetbe véve a körülményeket — úgy a jelenlét hallgatóságát, mint a szülőket — mindhárom tanítónak dicséretére legyen mondva — minden várakozáson felül kielégítette.

Azonban a mennyire meg vagyunk elégedve a mult iskolai évi eredménnyel, épen annyira nem lehetünk megelégedve másfelől közoktatási állapotainkkal. Sehogy sem tudjuk megmagyarázni magunknak azt, hogy mire való nekünk három községi tanító akkor, midőn már évek óta egyetlen tanító kezei alatt sincs meg az a létszám, mi a harmadik tanító szükséges voltát vonná maga után? És nem lesz ez indokolva még akkor sem, ha az eddig felekezeti iskolákba járó oláh gyermekek is községi iskolákba fognak járni. Sőt minden évben tapasztaljuk, hogy az ötödik és hatodik osztály növendékeinek száma 15—20-on felül nem emelkedik. Avagy az a 15—20 növendék nem férhetne meg a többi között, két tanító keze alá beosztva? Mi a jelenlegi viszonyok mellett csak pénzparasztást látunk a három tanító fentartásában, melynek megszüntetése úgy az államnak, mint a községnek érdekében áll.

Ellenben szükségesnek és helyén valónak

látnok azt, ha a harmadik tanítói állás felszerelhetnének s helyette egy tanítónői állás rendszeresítettnek, ha egy tanítónő a leánygyermekeket a női munka köréből szakoktatásban részesítené. Különben is már az V. és VI. osztályban alig látunk leány növendéket, mert a szülők az ottani tanítás célját nem képesek felfogni; hisz ott minden egyebet tanítanak, csak azt nem, a mi háztartásnál egy gazdaszonytól megkívántatik. Jó lenne, ha erről úgy az iskolaszék, mint előjáróink egy kissé behatóbban gondolkodoznának.

Községi iskoláinknál tehát beállott a szűnő idő s így elérkezett az idő arra is, hogy a tantermek a javítások eszközése végett ne csak megvizsgáltassanak, de a szükséghez képest ki is javíttassanak. Hogy iskoláinknak főképp egyik tantárme, melytől a más kettő sem áll messze, milyen levegővel bír, arról a járási orvos ur szolgálhatna az enyémnél illetékesebb és bővebb felvilágosítással, ki ez utóbbi iskolai év alatt több ízben a gyermekek szabad ég alatti tanítását hozta javaslatba a tanítónak a rossz levegő miatt. Ebből érthet, a ki érteni akar. Az iskola udvarán pedig oly aromatikusan levegő terjeng, hogy ide sem ártana a korlát. Csodálkozunk, hogy miért nem siet az iskolaszék ezen bajok orvoslására. Avagy erre is a tanfelügyelő ur rendelkezését várja, mint a román felekezeti iskola bejárására, hogy aztán azt se teljesítse!!

Mintán már többször tettem felszólalásom tárgyává a tanítók fizetésének dolgát és mindig sikertelenül, erről nem kívánok es uttal is bővebben szólni. Tanítóink ez évben még nem kaptak fizetést, s régi és újabb időből származott hátrálékukat sem kapták meg. Ha csakugyan nem fizetnek nekik, ott a bíróság, mert az adott körülmények mellett e tárgyban csak ott kaphatnak méltó orvoslást.

Bede Károly.

Szinészet.

Kézdí-Vásárhely, 1886. június 8.

Mult szombatn Csiky Gergely jeles drámája, „A sötét pont“, került színe szép számu közönség előtt. Habár nehezünkre esik is az igazságot már a kezdet elején leplezetlenül kimondani, de ki kell jelentenünk, hogy a második előadás sem felelt meg a várakozásnak; a szerző által pompásan rajzolt alakok elmosódottan, minden határozottabb jelleg nélkül, a szépen megírt drámai jelenetek szintelenül kerültek ki a szereplők kezei közül. Az egy Polgár Gyula képez e tekintetben kivételt, ki finom humorával teljesen meghódította a közönséget. Veresné sok igyekezettel, de kevés hatással játszta Lidia szerepét. Az alpathos, ideges gesztus, szokatlan hanglejtés idegenszerűen érinté a közönsé-

get, s ha a szép drámai dikció hatott, az legkevésbé sem a Veresné érdeme. Váradiné (Magda) játékában több volt a hatásadás, mint az igazság. Tagadhatatlan hivatottsággal bír a naív szerepkörre, csak több finomsággal kell alakjait színeznie, mert egy naív parasztleány és egy naív urhölgy között van ám némi különbség! A jobbak közé sorozhatók: Tharosszovics (Balkányiné), Baranyai (Albi), E. Szabó (Fáma) és Sziklai (Hrabóczy). A többiekről jónak látjuk hallgatni.

Vasárnap „Tüzzől pattant kis leány“ című bohózat adatott. Irta Costa, fordította Polgár Gyula igazgató. Az a kedves, tüzzől pattant leány nemcsak a szépszámu közönségnek szerzett igen kellemes estét, hanem egy vonással kitörülte a „Sötét pont“ által hátrahagyott sötét pontot is. Mi vagyunk az elsők, a kik őszintén gratulálunk a szép sikernek. A ma este felhangzott viharos tapsok, nyílt jelenetekben való kihívások, a közönségen látható öröm és megelégedés képezik a legjobb, legigazságosabb kritikát. Mi ezen jelenségekből vesszük át s foglaljuk szavakba az eredményt. A mai est dícsőségéből az oroszánrészt Szilágyi Etelkát és Polgár Gyulát illeti. Szilágyi Etelka régi kedvence közönségünknek s a mai est csak fokozta azon jó véleményét, melyet tehetsége iránt táplálunk. Különös érdeméül kell betudnunk, hogy az erős pikáns részleteket finom diszkrét játékkal simítani igyekezett. Polgár Gyula mai játékkal megerősített azon meggyőződésünkben, hogy a legkitünőbb komikus azok között, kiket valaha színpadunkon láttunk. Veresné igen találó vonásokban állítá elénk öv. Szentrétnét, s kedves játékkal egyike volt a mai est leg-sikerültebb alakjainak. Fenntartva a szombati szereplésére mondott véleményünket, Veresné egy szép tehetségű színésznőnek kell elismernünk. Váradyné (Borosa), Szilágyi Dezső (Légyvári), E. Szabó (Ráveczky), Baranyai (Kóósi) mind megannyi kitünő alakjai voltak a mai előadásnak. Az énekrészek egy oly sikerültek valának, mint maga a játék, s a közönség egy igen kellemesen eltöltött est emlékével hagyta el a színházat.

Szombaton június 11-én adatik Clairetie világhírű színműve „Zilah herceg“; vasárnap 12-én „Az utolsó zsidó“, kitünő énekes nagykiállítású korrajz 5 képben.

Külömfélék.

— Személyi hir. Br. Szentkoreszty Stephán, Kézdí-Vásárhely város diszpolgárnője s humánintézeteink nagyérdemű elnöke, folyó hó 7-én egyleti ügyek elintézése végett városunkba érkezett.

— Alapkö-felételi ünnepély. Csikmegye új megyeházának alapköve, a lapunk utóbbi számában közölt program szerint, folyó hó

5-én tétetett le ünnepélyesen. Jelen volt Csikmegye színe-java. Hivatalok, egyletek, iskolák testületileg jelentek meg. 11 órakor Becze Antal alispán röviden vázolta az új megyeház építésének történetét, s azután egy bádóg dobosba a jelenleg forgalomban lévő ércpénzek egy-egy darabját betéve, azt a szerződés másolatával és az ünnepély programjával egy példányával együtt a kijelölt helyre letétén, az e célra készített alapkö ráhelyeztetett, mely actus után Mikó Bálint főispán a szokásos három kalapácsütést „Szabadság, egyenlőség, testvériség“ jelszó mondása alatt teljesítette. Ezután Becze Antal alispán vette a kalapácsot kezébe s „Ezen épület legyen a tisztviselők egyetértésének hajléka“ mondat után háromszor ráütött a körre. Nagy Lajos kanonok: „Ezen ház épüljön fel az Atya, Fiú és Szentlélek Isten nevében!“ Végül Vajna Tamás kir. törvényszéki elnök vette a kalapácsot kezébe s háromszor ráütött a körre: „Legyen az alkotmány védbástyája, s visszavonás ne legyen benne soha!“ Ezután a felső-népiskola tanuló énekeltek, melylyel az ünnepély véget ért, következett a közébdél, melyen mintegy 90-en vettek részt melynek kiválórészt Mikó Árpád szolgabírónak igazi székely hévvel és érzéssel mondott magvas és szép beszéde képezte. Délután 3 órakor a közönség eloszlott. Adja Isten, hogy majd az új megyeházban csak igazság és méltányosság honoljon mindig!

— Zászló-szentelés. A csikmegyei polgári leányiskola nemzeti színű lobogója, melyet a budapesti országos kiállításra készítettek az iskola növendékei, Reviczky Péterné tanítónő utasítása és közreműködése mellett, melynek fehér mezején egyik felől Csikmegye címere, művészi kivitelben, arany és színes himzés-sel, másfelől pedig „A csikmegyei polgári leányiskola“ felirat van arany fonallal himmezve, folyó hó 3-án áldozó csüörtökön egész csendben felszenteltetett a csikszere-dai templomban. Zászlóanyák voltak: Puszné Mikó Ilka, Lázár Dénesné és Becze Antalné. A városi közönség akkor tudta meg az ünnepélyt, midőn a fehérbe öltözött növendékeket a templomba menni látta. Mise előtt a korus a „Téged Isten dicsérünk“-et exequálta; mise után pedig Domokos János városi plebános a felszentelést végezvén, igen szép beszéddel lelkesítette a növendékeket, hogy szeressék mindenek fölött édes magyar hazánkat s törekedjenek mindig a szép és jóra; törekedjenek édes hazánknak és magyárunknak dicsőségére s övéiknek boldogítására erényben és erkölcsben élni és működni. Ezután a növendékek a felszentelt gyönyörű lobogó alatt az iskolába viszámentek.

— A kézdí-vásárhelyi jótékony nőegylet közgyűlését közbejött akadályok miatt az öszre halasztotta el. Az igazgatóság f. hó 7-én tartott értekezletén elhatározta, hogy folyó hó 27-én a „Városliget“-ben nyári mulatságot fog rendezni.

— Az erdélyi szövőipar érdekében. A kolozsvári iparegylet küldöttei Sándor József és Binder Lajos urak mult csüörtökön Nagyszében voltak, hol az iparegylet helyiségében a szövőiparosokkal értekezletet tartottak. Schusztér Márton tanár, a szebeni iparegylet elnöke, az értekezleten bevezető beszédében vázolta a vármhelyzetet a kolozsvári iparos-egylet által megindított mozgalom üdvös voltát, a földadatot, mely a jövőben az államra, iparosokra és társadalomra vár. — Utána Sándor József fejtette ki az ügy praktikumát. Adatok kellenek — mondá — mennyit képesek produkálni a szebeniek s aztán haladéktalan a mustra-kártyák összeállításának szükségére, hogy a közönség lássa, milyen szövet készül; kérdi továbbá, hajlandók-e az iparosok az ország nagyobb üzleteinél áruaktárt létesíteni és pedig a szokásos hitel megengedése mellett. Elénk és beható eszmecsere után elnök éljenzés közt enun-cziálta, hogy a szebeni termelők készek a kolozsvári iparos-egylet eszméjét követni s mindennemű szükséges érintkezések elintézését az elnökre bízzák. E szerint Szeben posztó- és szövet-, valamint kalapiparának

szörnyetegnek befogadására. Itt nem foglalja el a drága földet s kevésbé lehet vastúti szerencsétlenségektől tartani. Némely helyeken a föld színén vagy olykor-olykor a hegyek felett vonulnak el a csövek, de mi nálunk hely szűke miatt a föld alá kell leraknunk. Mindezekről azonban holnap személyes meggyőződést szerezhet; most tehát menjünk tovább.

Léghajónk tovább haladt.

— Nézze, uram, azt a nagy palotát tova ama pálmaliget közepén. Az a mi székely megyénk egyik legfőbb büszkesége. Egy minta-intézet, melyben csupán csak egy tudományt tanítanak s mégis okosan kerül ki onnan az ember. És ez az egy: a megélhetés tudománya. Kézdí-Vásárhelynek csupán ezen egy tanintézete van a mindkét nembeli ifjúság részére; a többi iskolák, akadémiák s tudományegyetem Sepsí-Szentgyörgyön vannak elhelyezve.

— És miből áll a megélhetés tudománya?

— Mindent magában foglal, mi csak az életben szükséges. Ipar, kereskedelem, mezőgazdaság gyakorlatilag, könyvvitel, egy kis mérnöki tudomány, egy kis khemia stb. elméletileg előadva képezik a tantárgyakat. A tanuló, mihelyt az intézetbe lép, nyilatkozik, hogy minő pályát ohajt. Ha például iparos akar lenni, egy kis műhelyt és egy kis pénzt

kap kezébe, melyek felett szabad tetszése szerint rendelkezik. Ez a műhely az ő iskolája, melyben tanul és emberré képezi magát. Ha mesterségét kitanulta, a kapott pénzzel berendezti üzletét; a mit előállít, eladja ott, hol akarja, vagy ha jobban tetszik, odá adja az intézetnek, mely a rendes árfolyam szerint fizeti. Minden tanuló szabad ura vagyónának egész éven át, hanem év végén tartozik a tanári karnak leszámolni, s a ki a legtöbb eredményt tudja felmutatni, az a legkitünőbb tanuló és szép jutalmat kap. A mely tanuló rossz számitás miatt nem tud kijöni s adósságba veri magát, az az intézetből, mint nem életrevaló ember, kitiltatik. A mely tanuló kereskedő akar lenni, üzletet kap; a kinek meg a gazdasághoz van hajlama, egy darab földbirtokon kell élettápasz-talatokat szereznie. Az elmélet a gyakorlat-tal összekötve nagyszerű eredményeket szül. A tanulók mint kész emberek jönnek ki az intézetből; nekik már az élet semmi újat nem mutat fel; minden készen találja őket.

— És a női osztály? — szólék közbe. — Mit taníthatnak ott? Hisz a nők a megélhetésre nézve eleget tudnak, ha a háztartás ismerik.

— Eh! hagyja el, uram, a nőket, — kiáltott fel indulatosan Villamosi ur — az még is csak nevelés, mit a nők akarnak. Min-

kimutatásai és mintái pár nap alatt már Kolozsvárra lesznek. A küldöttek az aznapi vónattal Segesvárra indultak, ugyancsak e mozgalomnak további, tervszerű fejlesztése végett.

— **Bíró Károly** tölgyesi vesztegintézeti igazgató irtózatossága, mint örömmel értesülünk, szerencsés fordulatot vett s már veszélyen kívül van.

— **„Abczug Janszky!”** A Hentzi sirjánál lefolyt magyarellenes tüntetés még mindig igazgatóságban tartja a kedélyeket. Ismét tüntetésekről hoznak hírt a lapok. Elő 4-én a pécsi jogakadémiai ifjuság rendezett tüntetést Janszky ellen, ki a nevezett napon érkezett oda katonai szemlére. Az ifjuság fülhasogató füttyök és „Abczug Janszky” kiáltásokkal adta tudtára a tábornoknak el-eljárása feletti rosszallását, ki aztán kénytelen volt szobájába menekülni, mire a tüntetők hazafias dalokat énekelve, szép rendben elvonultak. — Szintén a Janszky-ügy adott alkalmat szombaton este a budapesti egyetemi ifjuság tüntetésére is. Az ifjuságot a „Pester Lloyd” egy nyilatkozata indította a tüntetésre. Az ifjuság tömegesen vonult a nevezett lap szerkesztősége elé, megabozugolta Falkot a szerkesztőt, Janszkyt, Albrecht főherceget stb., s végül a rendőrség brutális föllépése szétoszlatlára kényszerítette. Vasárnap este ismétlődött e tüntetés, s ezutal a rendőrség otromba föllépése miatt v ére folyt. Egy lovasrendőr szurt le egy szerencsétlen embert, ki véletlenül jutott a tüntetők közé. Ezen kívül négy ember megsebesült, 30-at pedig elfogtak. Az elkeseredés a rendőrség neveletlen eljárása miatt általános. — Párbajokra is adott okot a Janszky-ügy. A budapesti Károly-kaszárnyában egy Menyhárdt Béla nevű hadnagynak három nap alatt nem kevesebb, mint öt párbaja volt hazafias nyilatkozataiért. A vitéz hadnagy valamenyny ellenfelét súlyosan megsebesítette, míg ő maga csak kevés jelentéktelen sérülést kapott. Menyhárdt ellenfelei a saját ezredéhez tartozó katonatisztek voltak.

— **Kinek „udvarképes” a felesége?** A hivatalos lap szombati számának egy hivatalos közlése szerint ő felsége megengedte, hogy minden császári és királyi tábornok és tiszt udvarképes felesége, míg férje a katonai jelleglet megtartja, a kihirdetett udvari ünnepeken megjelenhet, ha előbb a királyné előtt való bemutatás végett a királyné főudvarmesternőjénél jelentkezik. Indíttatva érezte magát továbbá ő felsége az alább nevezett méltóságok nem udvarképes születésű nejeit is, míg férjük tényleges szolgálatban van, följogosítani, hogy az udvarnál megjelenhessenek, ha előbb a királyné főudvarmesternőjénél jelentkeztek. E méltóságok a következők: A közös külügyminiszter, a miniszterelnökök és miniszterek, a közös legfelső számszék elnöke, a testőr-kapitányok, ő felsége vezérsegéd-tisztjei, ő felsége katonai irodájának főnöke (ha tábornok), ő felsége kabinetirodájának igazgatója (ha államtanácsos), a közös külügyminiszterium első osztály főnöke, a cs. és kir. nagykövete és követek (a míg külföldi udvaroknál meghitelezve vannak), a tényleges szolgálatban álló tábornagyságok és lovassági tábornokok, a hadtest-parancsnokok és a rendszerezett hadtest-parancsnok-helyettesek (Grácban, Budapesten és Prágában), a dalmáciai hadparancsnok, a közös hadügyminiszterium tengerészeti osztályának főnöke, a vezérkar főnöke, a tüzér-, hadmérnök- és lovassági főfelügyelők, a katonai főtörvényszék elnöke, a m. kir. zászlós urak, a n. kir. Curia elnöke, a m. kir. számszék elnöke, a fiúmei kormányzó, a m. kir. ítélő-táblák elnökei, a cs. kir. birodalmi törvényszék elnöke, a cs. kir. legfelső törvény- és semmítőszék elnöke, a cs. kir. legfelső számszék elnöke, a cs. kir. helytartók, a cs. kir. tartományi főtörvényszékek elnökei és a cs. kir. tartományi főnökök. Az itt megnevezett méltóságok közül azoknak, a kik az udvarnál való megjelenésére eddig joggal nem bírtak, ez a jog — tényleges szolgálatauk idejére — megadatott.

— **A kolozsvári kereskedelmi és iparkamara** május 31-én tartott közgyűlésén Sigmund Dezső elnök, ki a kereskedelmi miniszteriumban május 22-én tartott értekezleten a kamara képviselte, jelenté, hogy a szerződés le-

jártával Romániával szemben megindítandó vámháboru káros következményeinek enyhítése végett a kormány késznek nyilatkozott szállítási kedvezmények, állami megrendelések nyújtása és hatalmában lévő minden más módon az erdélyi érdekelt kereskedőknek és iparosoknak segítségére lenni, s a megjelent felek tüzetesen formulázott ohajtásait át is vette. Ez értekezlet alkalmával a brassói és szebeni iparosokkal magánuton folytatott eszmecsere folyamában a kamara elnöke hangsúlyozta, hogy a fennforgó körülmények közt a határszéli iparosokra nézve legelőszérűbb, ha készítményeikkel Magyarországon keresnek új és állandó piacot, s erre nézve a kolozsvári kamara a brassóinak ily értelmű megkeresésére a legnagyobb készséggel fog engedni. A gyűlés az elnök jelentését helyeslő tudomásul vette, s elhatározta, hogy a szomszéd kamara kezdeményezését bevárja. Ezzel kapcsolatban a titkárt jelenté, hogy a beszttercei timár-szövetkezet a kamara által közvetített kérésére a miniszterium késznek nyilatkozott megfelelő szállítási kedvezményt nyújtani arra, hogy az eddig Romániából szállított nyersbőröket más helyekről hozathassák.

— **Győ-Tekerőpatakon** folyó évi május hó 31-én éjjeli 11 órakor tűz ütött ki, mely hogy nagyobb mérvet nem öltött, a szélesendnek és a győsztmiklósi önkéntes tűzoltó-egylet fáradhatlan buzgóságának köszönhető. Összesen 7 gazda szenvedett kárt, kiknek összes gazdasági épületeik porrá égtek, s ezekből, fájdalom, csak négy gazdának voltak biztosítva épületei. A győsztmiklósi önk. tűzoltó-egylet fáradhatlan alparancsnoka Ferenczy István, a járás szolgabírája s még többen lelkesen dolgoztak a vész helyén.

— **Köszönetnyilvánítás.** A kézdívásárhelyi alsófoku ipariskola folyó évi június 6-án tartott nyilvános vizsgálata alkalmával a tek. Molnár Józsiás ur elnöklete alatt az iparos tanulók munkakiállításának megbirálására kiküldött iparhatósági bizottsági tagok közül szívesek voltak a legjobb munkákat kiállított tanulók jutalmazására adakozni: Szöcs József polgm. ur 1 frt, Molnár Józsiás ur 1 frt, Török Bálint ur 50 kr, Benkő Gyula ur 50 kr, Balogh Gyula ur 50 kr, Rácz András (asztalos) ur 20 kr, Szász Károly (csizmadia) ur 20 kr, Pánczél Noé (cipész) ur 20 kr, Kovács Pál (szűcs) ur 40 kr, ifj. Fejér Ferencz (eszim.) ur 20 kr, Paizs Antal (kerek) ur 20 kr, Mátis Lajos (kovács) ur 20 kr, Bíró Antal (asztalos) ur 20 kr, Nagy Antal (asztalos) ur 10 kr és Molnár Dénes (asztalos) ur 8 kr, összesen 5 frt 48 kr; mit is sietünk nyilvánosságra hozni s egyszerűsind iskolánk nevében megköszönni. Az ipariskola felügyelő-bizottsága. K.-Vásárhely, 1886. június 8-án. Szöcs József elnök, Gyöngyösi István jegyző.

— **Jutalmazottak nevei** a kézdívásárhelyi alsófoku ipariskolában az 1885—86-ik iskolai évi június 6-án tartott vizsgálata alkalmával. Kiténő tanulók és jó magaviseletért, az előkészítő oszt. A. csoportjában: Sándor Ignác, a B. csoportban: Kiss Gábor, I.-ső oszt.: Bartha János, Kolombán Zoltán. II.-ik oszt.: Ambrus János, Finta András. III.-ik oszt.: Bartha Mózes. Kiállított munkáért: 1. Bartha Mózes, czukortartóért. 2. Kovács József, sapkáért. 3. Kovács József, eszimaért. 4. Ráduly Elek, mellényért. 5. Turózi Dani, eszima-foltozásért. 6. Rákosi Ferencz, cipőért. 7. Grájing József, kalapért. 8. Karácson Ferencz, szekrényért. 9. Finta András, asztalért. 10. Kiss Gábor, cipőért. 11. Bede György, eszimaért. 12. Kovács Árpád, satulért; ezek mindenike egy-egy könyvvél jutalmaztatik. A többi kiállítók közül dícséretre és a „Székelyföld”-nek ezen példányából emlékebe való kapására érdemesítettnek a következők: 1. Kovács Mihály, írószekrényért. 2. Nagy Gyula, fókós tikóért. 3. Mezei Sándor, mosdó szekrényért. 4. Pánczél Károly, férfi-nadrág. 5. Pleske Béla, varrópárna. 6. Muzsnai Domokos, eszima. 7. Baróti János, férfi-kalap. 8. Deák Ferencz, salon-asztal. 9. Beleznai Gyula, szélvitorla. 10. Beke Lajos, gyermek-eszima. 11. Cseh István, fehér láda. 12. Cseh Benedek, fehér láda. 13. Szöcs Miklós, eszimaszár. 14. Vaik Dénes, egy pár betyáros fék. 15. Dombay Mózes, láda. 16. Luka Antal, lópatkó. 17. Barta István, eke. 18. Ambrus János, kabát. 19. Haralyi Lajos, mellény. 20. Dombi György, nadrágért. 21. Kalit Károly, nadrág. 22. Bokor István, ládaért. 23. Butyka István, nadrág. 24. Valád András, cipő. 25. Mátis András, lópatkó. 26. Zsidó Antal, ágyfej. 27. Barabás Sándor, asztal. 28. Dávid János, két kaszten-lábért. Az ipariskola felügyelő-bizottsága. Kézdí-Vásárhely, 1886. június 8. Szöcs József elnök, Gyöngyösi István jegyző.

— **Értesítés.** A helybeli felső-népiskolában a jelen tanévet bezáró nyilvános vizsgálatok folyó hó 18., 19. és 20-ik napjain fognak megtartatni az iskola I. oszt. tantermében, a következő sorrenddel: 18-án és 19-én délelőtt 8—12-ig és délután 3—6-ig elméleti tantárgyak mind a három osztályban; 20-án délután 3—5-ig tornázás, ének, irások, rajzok megtekintése, jutalomosztás, érdemsorozat felolvasása és a tanév bezárása. E vizsgálatra a t. szülők és tanügybarátok tisztelettel meghívtnak. Kézdí-Vásárhelyt, 1886. június 8-án. Az iskola gondnoksága.

— **Köszönetnyilvánítás.** A helybeli takarékpénztár igazgatósága felső-népiskolának jó erkölcsi magaviseletű és kiténő tanulónak könyvbéli megjutalmazására eddigi nagylelkű szokásához híven a jelen tanévben is 5 firtot kegyeskedett adományozni. E dícséretre nem szoruló és iskolánk iránt meleg érdeklődést tanúsító szipp tetteért fogadják a tekintetes igazgatóság itt a nyilvánosság terén is meleg köszönetünket. Kézdí-Vásárhelyt, 1886. június 8-án. A helybeli felső-népiskola igazgatósága.

— **Gy.-Sztmiklóson** ifj. Ávéd Kristóf tulajdonát képező földhelyiség folyó hó 1-én megnyit. Ajánljuk a közönség figyelmébe.

— **Czégváltozás.** Dávid Gyula kézdívásárhelyi fiatal kereskedő Zakariás Miklóst üzletársul vette fel s e hó 1-étől fogva „Dávid Gyula és Társa” czég alatt folytatják az üzletet az u. n. „veres ház”-ban levő meg-nagyobbított helyiségben.

Az „Egyetemes Regénytár”-ép most megjelent XV. kötete Eckstein Ernőnek a hírneves német írónak „Violanta” című érdekes regényét tartalmazza. Eckstein egyike azoknak a ritka német íróknak, kik a jelenkori irodalom nagy mestereihez, a francziákhoz jártak iskolába. Tőlük tanulta el az elegáncziát az előadásban, a finom lélektani jellemzéseket és az érdekes mesesszöveget, hozzáadva magából az eredetiséget, a költői melegséget és sokszor drámai erőt is. Mindezek a becses tulajdonok, melyek olasz földön, a költőiség hazájában játszó művében egyenként és együtt véve föltálatlathatók, a „Violantát” oly harmonikus egészszé, olyan igazán élvezetes olvasmányá teszik, mely főképe a német irodalomban ritkítja párját. Az Egyetemes Regénytár kiadója budapest Singer és Wolfner czég valóban szolgálatot tett a közönségnek és az irodalomnak is, midőn e jeles művet nyelvünkbe áiteltette. Ára, mint a Regénytár többi köteteinek, diszes piros vászonkötésben 50 kr.

100-ik közlemény

a háromszék megyei „Erzsébet” árvaleány-nevelő intézet javára történt szives adakozásokról.

Alsó-Csernátón.

Végh Ferencz 4 liter árpa, István Dániel 10 kr, Vass József 1 lit. paszuly, Bálint Mihály 1/4 lit. törökbuza, Bálint András 3 liter árpa, Tamás Dávid 8 lit. buza, Pap Jánosné 1 lit. rozs, Ambrus István 6 s fél liter buza, Rápoli Gáborné 25 l. buza, Rápoli Lászlóné 25 l. buza, Kiss Ferencz 2 s fél l. árpa, Veres Mihályné 2 s fél l. rozs, Makó Dénes 1 1/4 lit. árpa, Füzi Miklós 1 1/4 lit. árpa, Sánta András 1 1/4 lit. paszuly, Makó Elek 2 l. árpa, Szabó Ferencz 1 1/4 lit. árpa, Bardocz Matild 20 kr, Bakosi Boldizsárné 10 kr, Bodor Géza 50 kr, Hollandy János 20 kr, István András 5 kr, István Albertné 1 véka pityóka, Duló István 10 kr, Duló Péterné 3 liter paszuly, Cseh Zsigmondné 1 liter árpa, Bogdán Dénesné 20 kr, Szilvester Mózes 10 kr, Szilvester Antal 2 s fél lit. buza, Cseh Dávidné 10 kr, Vajda Zsigmondné 12 liter árpa, 1 koszorú hagyma, Berki Imre 2 lit. pityóka, Fekete János 6 kr, Fekete Dánielné félvéka pityóka, Cseh Pál 10 kr, Jáni Gábor félvéka pityóka, Csikiné 8 kr, Bartha Pál 2 kupa szilva, Fekete István 1 1/4 lit. lencse, 1 1/4 lit. paszuly, Kelemen István 1 1/4 lit. rozs, Cseh Sándor 1 1/4 lit. paszuly, Csiki Jánosné 1/4 lit. paszuly, Szilvester Péter 4 lit. rozs, Ráduly Mihály fél lit. paszuly, Ince Lajos 2 liter gyümölcs, Gál Antal 4 lit. árpa, Sylvester Gábor 2 s fél lit. rozs, Makó János 10 kr, Borbándi János 10 kr, Nagy Antal 2 s fél liter rozs, Horváth Róza 1 1/4 lit. paszuly, D. Tamás 20 kr, Kocsis Jánosné 10 kr, Farkas Ferencz 1 1/4 lit. rozs, Sánta Mihály 2 s fél lit. rozs, Szöcs Mihályné 4 kr, Fetés György 1 1/4 lit. rozs, Varga János 1 1/4 lit. árpa, Bardocz Ignácné 2 s fél lit. rozs, N. N. 4 liter rozs, más 6 s fél lit. rozs, egy volt tanító 40 kr, Timár Imréné 1 1/4 lit. paszuly, Cseh József 8 kr, Jáni János 1 s fél lit. törökbuza, öz. Kovács Károlyné 4 liter törökbuza, Fekete András 10 kr, Cseh Ferencz 4 kr, Végh

Károlyné 5 1/4 lit. rozs, 5 1/4 lit. árpa, Végh Ignác 4 kr, Végh Antalné 2 s fél l. törökbuza, Timár Mihályné 2 s fél lit. paszuly, Bandi Györgyné 1 1/4 lit. paszuly, Czelli Józsefné 1 1/4 lit. törökbuza, Szotyori Mihályné 2 s fél lit. rozs, Csiki Miklós 1 lit. rozs, Mátyás Lászlóné 1 véka pityóka, Bölöni Ignác 1 véka pityóka, Makó Jánosné 1 1/4 liter törökbuza, Sylvester János 50 liter törökbuza, Duló Károly 5 és 1/4 liter paszuly, Husznisz János 40 kr, Székelyfy 40 kr, Bernáld Anna 20 kr, Bulárka Mihály 1 liter árpa, Bádi György 1 lit. árpa, Sorbán Andrásné 1 1/4 lit. árpa, Daczó Jánosné 1/4 lit. rozs, Bokor András 1 1/4 lit. paszuly, Kántor Józsefné fél lit. paszuly, Kovács Sámuelné 50 liter gyümölcs, 1 véka murek.

Fogadják a jótékony adakozók az árvaház nevében leghálásabb köszönetünket.

Kézdí-Vásárhely, 1885. decz. 30.

Br. Szentkereszty Stephanie,

elnök.

Vajna Károly,

jegyző.

A közönség köréből. *)

Csik-Szereda, 1886. június 6.

Tkts. szerkesztő ur!

Városunk ma egy botrányos esetnek volt színhelye, melyet a következőkben kívánok vázolni:

Néhány nappal ezelőtt Wellman Sámuel vendéglősnél egy Gy.-Sztmiklósról e hó 6-án érkező miniszteri bizottság részére 3 szoba lett előre megrendelve.

Folyó hó 4-én M. Á. szolgabíró Győ.-Sztmiklósról ide érkezvén, szintén Wellmanhoz szállott s ott szobát vett.

Ma vasárnap 6-án érkezett meg a bizottság s ezért Wellman reggel korán felkérte M. Á.-ot, hogy a szobák már néhány nap óta megrendelve lévén a bizottság számára, kegyeskedjék az elfoglalt szobából a Wellman saját szobájába átköltözni, hogy az érkező vendégeket elhelyezhesse.

Erre M. Á. számláját kérve, azt kifizette s Wellmantól azzal távozott, hogy többet a házába nem megyen.

Később egy városi rendőr jött a bőrdődjéért s azt elvitte, azonban alig 10 perc múlva visszatért a bőrdőddel s Wellmantól a szoba kulcsát kérte, mit ez megtagadott.

Körülbelől félóra múlva a rendőrkapitány egy rendőrt küldött Wellman után, hogy azonnal menjen a kapitánysághoz, de még felöltözve nem lévén, nem ment.

Később két rendőr jött érte s kijelentték, hogy a kapitány ur azt parancsolta, hogy ha az ágyban van is, ingben és gatyában is vigyék fel a tanásházhoz. Erre Wellman felöltözött és elment a rendőrkapitány házához, hol M. Á. is jelen volt. Itt tudatták vele, hogy M. Á. a rendőrségnél azért panaszkodott, mert az ő szobáját Wellman elfoglalta s a kulcsot nem akarja átadni.

Wellman a tényállást elmondotta, kijelentvén, hogy az ő házában az Isten sem parancsol, annál kevésbé, mert M. Á. számláját kifizette, bőrdőrdjé elvitette s kijelentette, hogy házába többé be nem lép.

Ekkor a rendőrkapitány felhívta, hogy menjen a hivatalba, hogy jegyzőkönyvet vegyenek fel, s miután Wellman felboszankodva azt felelte, hogy „nem megyek, nekem abból az Isten sem parancsol”: oda kiállott a rendőröknek, hogy fogják meg és vigyék be, mire a rendőrök Wellmanra az utcán kezett tettek s taszigálták a városház felé, de utóbb mégis haza menni engedték.

Mindenki megbotránykozott ezen eljárás s nem épen hízogó megjegyzéseket lehetett hallani.

Sok minden történik Csik-Szeredában, mit más helyen botrányoknak neveznek, de ilyenre még gondolni sem mertünk. A békés polgárok joga és szabadságának ily durva módon történt megsértése ellen milyen jogorvoslatot keressünk, midőn egy tekintélyes tisztviselő még azzal bízta M. Á.-ot, hogy „miért nem vert egy sort Wellmanra”?

Ehhez nem kell kommentár!

Ilyenek az állapotok Csikországnak fő- és székvárosában Csik-Szeredában!

Egy tisztviselő.

*) Ezen ciklkért a felelősséget csak a sajtóhatósággal szemben vállaljuk el.

Felolós szerkesztők:

Ifj. Dobay János.

Sprencz György.

Kiadó tulajdonos:

Szabó Albert.

HIRDETMÉNY.

Egy oklevelet nyert félbagoner, fehér-szörű, 1 és fél éves jó **kan** eladó, miről a kézi és orbai járásbeli községi előljáró urakat tisztelettel értesítem. Értekezhetni alulirotnál Kézi-Vásárhelyt.

Jakabos Ágoston.

HIRDETMÉNY.

Zágon község közbirtokosság erdei és mezei kaszálóinak idei fűtermése folyó év és hó 16-án árverezés útján eladatik, mi is ezennel közhirre tétetik.

A feltételek megtekinthetők hivatalos órákban a község házábanál.

Zágon, 1886. június 6.

Lázár Benedek,
zárgondnoksági ellenőr.

Árverési hirdetményi kivonat.

A gyergyószentmiklósi kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóság, köz-
hirre teszi, hogy Tekerőpatak és Kilyénfalva községek végrehajthatóan tölgyesi Feszki Ferencz hagyatéka és neje végrehajtást szenvedő elleni 152 frt 36 kr tőke-

követelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a csikszeredai kir. törvényszék területén levő Tölgyes község határán fekvő, az alsótölgyesi 8. sz. tjkvben 2. és 3. rsz. a., ugy a 263. sz. tjkvben 1. rsz. alatt foglalt ingatlanokra az árverést 725 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1886. évi július hó 15-ik napján délelőtt 9 órakor Tölgyes község házábanál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatui fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át telekkönyvi testenkint készpénzben vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfo-
lyammal számított és az 1881. évi november 1-én 3333. sz. a. kelt igazság-
ügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §. értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Gyergyó-Sztmiklóson, 1886. évi február hó 24 ik napján.

A kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóság.

RUHASZÖVETEK

csakis tartós juhgyapjuból, középtermű férfiak számára

3.10 méter)	4 frt 98 krért jó	juhgyapjuból,
egy)	8 frt — krért jobb	"
ruhára)	10 frt — krért finom	"
	12 frt 40 krért egész finom	"

Utazó-plaidek (nagy kendők) darabonként 4 ftról 5, 8, 12 frtig. Kiváló finom öltönyöket, nadrágokat, felöltöket, kabát- és esőköpeny-szöveteket, katonapozsztót, aba-posztót, egyenruha-posztót, kammgarn, cheviot, trico, női és teke-asztali, peruvien, dosking szöveteket ajánl

Alapított

STIKAROFKY JÁNOS

1886-ban.

gyári raktára BRÜNNBEN.

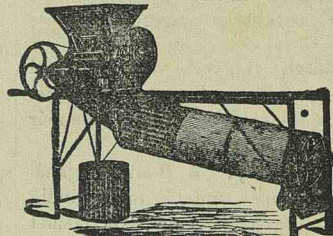
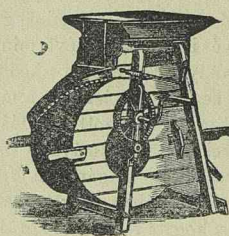
Minták bérmentve küldetnek; a szabómester uraknak minta-kártyák bérment-
tetlenül; postai utánvét mellett küldemények 10 ftról felül bérmentesen.

Allandó posztó-raktárom van, mely több értéket képvisel 150,000 ftrnál o. é., és így önként érthető, hogy nagy tizletben sok 1-5 méter hosszú **maradék** van s kénytelen vagyok az efféle maradékokat **nagyon leszállítva, az előállítási árakon** eladni. Minták ezekből nem küldhetők, de a nem tetsző maradékok becséréltetnek vagy a pénz visszaadatik. (Megjegyzem, hogy más czégek becsérélik a maradékokat is talán még rosszabb portékával, de a pénzt vissza nem adják).

Csaló czégek utánzásai miatt kénytelen vagyok a hirdetéssel felhagyni; kérem tehát a t. cz. megrendelőket, tartsák meg emlékükből szolid czégemet, s mikor szükségük lesz, szerencsétlenségem becses megrendelésükkel, melyeket a legnagyobb pontossággal fogok teljesíteni.

Levelek elfogadtatnak magyar, német, cseh, lengyel, olasz és franczia nyelven. (15-20)

Allandó **GAZDASÁGI GÉPRAKTÁR** Sz.-Udvarhelyt.

Riemer Ede

(ezelőtt WASS és RIEMER)

Székely-Udvarhelyt

ajánlja a nagyérdemű közönségnek saját raktárán levő gazdasági gépeit, u. m.:

KÉZI CSÉPLŐK, fekvő és oszlopjargányu tisztító szer-
kezzettel és a nélküli cséplőkészleteit 1 2 és 4 ló befogására;
konkolyválasztók buza, rozs, árpa és zab tisztítására;
rosták (Baker-rendszer) a legújabb szerkezetű felső és alsó rázó
művel, szecskavágók, répavágók, vetőgépek, láncboronák, rézsut-
boronák, rétygalyuk stb.

1 kézi téglavető gép, a melylyel naponta 3 ember kevés gyakor-
lat után 2—3000 téglát csinál.

Községeknek:

soproni Seltenhofer Frigyes és fia uraktól Csik-, Udvarhely- és
Háromszék megyébe több mint 30 községnek a legnagyobb meg-
elégedésére szállított kitűnő munkaképességű, szilárd szerkezetű
és olcsó

tűzfecskendők és tűzoltó

szerelvényeket.

Egyházmegyéknek:

több mint 15 községnek felállított új forgatható, vaskoronájú **ha-
rangokat**, minden hangért az orgona szerint teljes fele-
lősséget vállalván.

Több hazai gép- és a legjobb hírnévnek örvendő soproni fecs-
kendő- és harang-gyárossal kötött előnyös szerződéseimnél fogva
azon kellemes helyzetben vagyok, hogy az általam ajánlott gépek
bármelyikét az itteni raktáron vagy bármely vasuti állomáson bér-
mentve, fuvar nélkül, budapesti árak szerint adhatom át 2—3 évi
részletfizetésre.

Midőn e rendkívüli előnyt a n. é. közönség becses figyelmébe
ajánlom, kérem szives megbízásait és maradtam

kiváló tisztelettel

RIEMER EDE.

2—40

Budapesti árak itt helyitt vagy bármely vasuti állomáson bérmentve.

MAGYAR KIRÁLYI ÁLLAMVASUTAK.

KELETI VONAL.

Menetrend.

Ervényes 1886. június hó 1-től.

PREDEAL—NAGY-VÁRAD.

Ervényes 1886. június hó 1-től.

Állomások		303. személyv.	319. vegyes v.	301. gyorsvon.	Állomások		303. személyv.	319. vegyes v.	301. gyorsvon.
Predeal (vendéglő)	(érk. ind.)	Reggel	Délután		Kis-Kapus (vendéglő, elágazás Nagy-Sze- ben felé)	(érk. ind.)	12.12	10.07	
Brassó (vendéglő)	(érk. ind.)	6.22	2.55			(érk. ind.)	12.37	10.30	
Botfalva	"	6.45	3.19		Tövis (vendéglő, elágazás Arad felé)	(érk. ind.)	2.11	12.24	
Földvár	"	7.01	3.38			(érk. ind.)	2.34	12.41	
Mogyorós	"	7.19	3.57		Nagy-Enyed	"	2.55	1.12	
Apáczs	"	7.33	4.17		Kocsárd (vendéglő, elágazás Maros-Vá- sárhely felé)	(érk. ind.)	3.31	2.00	
Köpecz	"	7.54	4.36			(érk. ind.)	3.36	2.15	
Ágostonfalva	"	8.01	4.47		Gyéres (elágazás Torda felé)	(érk. ind.)	4.09	3.02	
Alsó-Rákos	"	8.19	5.58			(érk. ind.)	4.11	3.12	
Hömöröd	"	8.45	5.42		Kolozsvár (vendéglő)	(érk. ind.)	5.56	5.30	
Kacsa	"	9.01	6.02			(érk. ind.)	6.31	8.00	6.03
Bene	"	9.22	6.33		Nagy-Várad (vendéglő)	(érk. ind.)	10.00	4.05	9.13
Erked	"	9.43	7.01			(érk. ind.)	10.15	4.50	9.18
Héjasfalva	(érk. ind.)	10.10	7.37		Budapest	(érk. ind.)	6.30	10.00	2.15
Segesvár (vendéglő)	(érk. ind.)	10.29	8.01						
Medgyes	(érk. ind.)	10.39	8.26						
		11.54	9.43						

Brassóból Bukarest felé a gyorsvonat indul reggel 5 óra 40 perczkor, a vegyes vonat délután 1 óra 55 perczkor.

Nyom. Szabó Albertnél Kezdi-Vásárhelyt.